

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego D.G. i I.K.

po rozpoznaniu

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 17 listopada 2025 r.

wniosków obrońców skazanych

o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie

z dnia 1 kwietnia 2025 r., sygn. akt VI Ka 1056/21,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie

z dnia 16 kwietnia 2021 r., sygn. akt III K 160/20,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wnioski złożone zarówno przez adw. A. Ż. jak i adw. P. B. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami wyroku, nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Przywołany

przepis nie wskazuje wprowadzić przesłanek, których zaistnienie warunkowałoby wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to jednak trzeba wskazać, że stanowi on odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Nie może być zatem wątpliwości, że decyzja o skorzystaniu z instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia musi być poparta wyjątkowymi okolicznościami, które jednoznacznie wskazują, iż wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego poważne i nieodwracalne skutki, w szczególności, gdy istnieje realne ryzyko poniesienia przez skazanego dolegliwości wynikającej z wykonania prawomocnego wyroku, której nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji (por. np. postanowienia SN: z dnia z dnia 22 listopada 2021 r., I KK 156/21; z dnia 19 października 2021 r., III KK 375/21).

W realiach tej sprawy nie sposób obecnie stwierdzić, że zachodzą podstawy do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Przeprowadzona na potrzeby postępowania wywołanego przedmiotowymi wnioskami analiza zarzutów obu kasacji, wskazujących co do zasady na uchybienie rzetelności przeprowadzonej kontroli odwoławczej, nie potwierdza istnienia wysokiego prawdopodobieństwa ich uwzględnienia. Warto przy tym przypomnieć, że prawdopodobieństwo, o którym wcześniej jest mowa, musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21). Taka sytuacja w tej sprawie nie zaistniała, a wskazywana przez skarżących możliwość zaistnienia rażących naruszeń prawa, wymaga pogłębionej analizy na rozprawie kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.

[WB]

[a.ł.]

